

Maa- ja metsätalousvaliokunta

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetun lain, riistahallintolain ja riistavahinkolain 46 §:n muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetun lain, riistahallintolain ja riistavahinkolain 46 §:n muuttamisesta (HE 117/2017 vp): Asia on saapunut maa- ja metsätalousvaliokuntaan mietinnön antamista varten.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:

- neuvotteleva virkamies Sami Niemi, maa- ja metsätalousministeriö
- ylitarkastaja Janne Pitkänen, maa- ja metsätalousministeriö
- erikoistutkija Jani Pellikka, Luonnonvarakeskus
- julkisten hallintotehtävien päällikkö Sauli Härkönen, Suomen riistakeskus
- toiminnanohjaaja Mikko Erkkilä, Lohtajan riistanhoitoyhdistys
- kenttäjohtaja Timo Leskinen, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
- toimistopäällikkö Matti Särkelä, Paliskuntain yhdistys
- puheenjohtaja Heikki Lehisalo, Soinin metsästyseura
- järjestöpäällikkö Teemu Simenius, Suomen Metsästäjäliitto

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:

- oikeusministeriö
- valtiovarainministeriö
- ympäristöministeriö
- Suomen luonnonsuojeluliitto ry

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annettua lakia siten, että riistanhoitomaksua korotetaan. Lisäksi selkeytettäisiin Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten toimintaan myönnettävän määrärahan suhde valtionavustuslakiin, siirrettäisiin riistanhoitoyhdistysten valtionapuviranomaisen tehtävä maa- ja metsätalousministeriöstä Suomen riistakeskukseen ja säädettäisiin riistanhoitoyhdistyksen valtionavustuksen jakoperus-

Valiokunnan mietintö MmVM 9/2017 vp

teista. Metsästäjärekisteriä koskevia säännöksiä täsmennettäisiin siten, että ne vastaavat nykyisiä riistahallinnon sekä perustuslain vaatimuksia.

Esityksessä ehdotetaan myös muutettavaksi riistahallintolakia. Suomen riistakeskuksen tehtäviä ja organisaatiota muutettaisiin ja järjestettäisiin uudelleen riistanhoitoyhdistysten tukemisen, ohjauksen ja valvonnan lisäämiseksi. Riistahallintolakiin tehtäisiin myös eräitä teknisluontoisia tarkistuksia.

Lisäksi esityksessä ehdotetaan riistavahinkolakia muutettavaksi siten, että riistanhoitoyhdistysten osallistumisesta riistavahinkotarkastuksiin aiheutuvat kustannukset korvattaisiin riistavahinkojen korvaamiseen osoitetuista määrärahoista.

Esityksen tavoitteena on ohjata osa riistanhoitomaksun korotuksen johdosta kertyvistä varoista maanomistajien suorittamien riistan elinympäristöä merkittävästi parantavien hankkeiden toteuttamiseen, mikä edistäisi laajemminkin luonnon monimuotoisuuden säilyttämistä ja lisäämistä. Lisäksi esityksen keskeinen tavoite on erityisesti riistanhoitoyhdistysten vapaaehtoisten yhdistymisten tukeminen ja toiminnanohjauksen vahvistaminen sekä kehittämishankkeiden tukeminen suurpetokonfliktien ja vahinkojen ennalta estämiseksi.

Hallituksen esitys liittyy esitykseen valtion vuoden 2018 talousarvioksi.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2018.

VALIOKUNNAN YLEISPERUSTELUT

Yleistä

Esityksellä riistanhoitomaksua korotettaisiin 33 eurosta 39 euroon. Esityksen perustelujen mukaan maksun korotus on tarpeen riistapolitiikan yhteiskunnallisten vaikuttavuustavoitteiden saavuttamiseksi muun muassa riistanhoitoyhdistysten toimintaa vahvistamalla. Keskeistä on vahvistaa riistanhoitoyhdistysten toiminnanohjausta ja tukea niiden vapaaehtoisia alueellisesti ja valtakunnallisesti merkittäviä hankkeita. Esityksessä on todettu, että tämä edellyttää muutoksia myös Suomen riistakeskuksen tehtävissä. Riistakeskuksen on voitava aiempaa tehokkaammin tukea riistanhoitoyhdistyksiä.

Valiokunta pitää erittäin tärkeänä esityksen tavoitetta tukea riistanhoitoyhdistysten toiminnan kehittämistä siten, että riistanhoitoyhdistysten kautta kanavoituvan erittäin merkittävän vapaaehtoistyön jatkuvuus turvataan. Riistanhoitoyhdistys on riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetussa laissa tarkoitetun riistanhoitomaksun maksaneiden metsästäjien omatoimisuuteen perustuva itsenäinen toimija, jolla on oma maantieteellinen toiminta-alue. Riistanhoitoyhdistys vastaa kestävän riistatalouden edistämisestä toiminta-alueellaan, huolehtii metsästäjien vapaaehtoistoiminnan edistämisestä ja organisoinnista sekä hoitaa sille säädetyt julkiset hallintotehtävät. Riistanhoitoyhdistyksiä on maassamme 295.

Valiokunnan mietintö MmVM 9/2017 vp

Riistanhoitoyhdistysten toiminta

Riistanhoitoyhdistyksestä ja sen tehtävistä säädetään riistanhallintolaissa (158/2011). Riistanhoitoyhdistyksen julkisia hallintotehtäviä ovat: 1) metsästyslaissa tarkoitettujen ampumakokeiden sekä riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetussa laissa tarkoitettujen metsästäjätutkintojen järjestäminen; 2) riistavahinkolain (105/2009) 25 §:ssä tarkoitettuihin maastotarkastuksiin osallistuminen; 3) metsästyslain noudattamisen valvonnasta vastaavien viranomaisten avustaminen metsästyksen valvonnassa; sekä 4) muut riistanhoitoyhdistykselle riistahallintolain tai muun lain mukaan kuuluvat julkiset hallintotehtävät. Riistanhoitoyhdistykset antavat myös ampuma-aselain (1/1998) 45 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädetyn eräiden ampuma-aseiden hankkimisluvan hakijalta edellytetyn todistuksen aktiivisesta harrastuksesta.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että riistanhoitoyhdistysten tulee myös voida organisoida kattavasti metsästäjien vapaaehtoistyöhön perustuvia suurpetolaskentoja. Laskennat vaikuttavat suurpetovahinkojen vähentämiseen sekä suurpetokantojen hoitoon ja säätelyyn metsästyksen avulla, sillä suurpetolaskennoista saatava tieto on suurpetokantojen arvioinnin perusta ja siten edelleen esimerkiksi vahinkojen estämiseksi suurpetojen metsästämiseen myönnettävien poikkeuslupien välttämätön edellytys.

Valiokunta toteaa, että riistanhoitoyhdistysten kautta järjestetyt julkiset hallintotehtävät ja lakisääteiset tehtävät, kuten esimerkiksi riistanhoitoyhdistysten organisoimaan metsästäjien vapaaehtoistyöhön perustuvat riistakantojen laskennat ja suurriistavirka-aputoiminta (SRVA), ovat yhteiskunnan kannalta kokonaisuutena hyvin edullisia järjestelyjä. Tämän mahdollistaa vapaaehtoistyön suuri osuus riistanhoitoyhdistysten toiminnassa.

Esityksen perusteluista käy kuitenkin ilmi, että kaikilla alueilla riistanhoitoyhdistyksillä ei nykytilanteessa ole riittäviä resursseja toteuttaa riistapolitiikan paikallistason tehtäviä, kuten esimerkiksi riistavahinkojen estotoimenpiteiden neuvontaa, suurpetoihin liittyvää neuvontaa ja tiedotusta tai osallistua riistavahinkojen tarkastuksiin asiantuntijana. Käytännössä toiminnan aktiivisuus vaihtelee merkittävästi riistanhoitoyhdistysten välillä.

Valiokunta katsoo esityksen perustelujen mukaisesti, että toiminnanohjaajan aktiivisuudella on suuri merkitys aktiivisen toiminnan organisoimiseksi riistanhoitoyhdistyksessä. Esityksen perusteluista käy kuitenkin ilmi, että osassa riistanhoitoyhdistyksiä uusia vapaaehtoisperiaatteella toimivia toiminnanohjaajia on ollut vaikea saada. Lisäksi esityksen perusteluissa on todettu, että nykytilanteessa toiminnanohjaajilla ei monesti ole resursseja toteuttaa aktiivista toimintaa, kuten metsästäjien koulutuksia, kouluyhteistyötä ja nuorisotyötä sekä riistavahinkotarkastuksiin osallistumista.

Edellä esitetyillä perusteilla esityksessä ehdotetaan riistanhoitoyhdistyksiä toiminnanohjausta vahvistettavaksi kohdentamalla suurin osa riistanhoitomaksun korotuksen johdosta kertyvistä varoista riistanhoitoyhdistykselle tarjottavaan ammattimaisen toiminnanohjaajan palkkaamisen mahdollistavaan tukeen, mikäli riistanhoitoyhdistykset yhdistyvät vapaaehtoisesti. Tämä kannustaisi riistanhoitoyhdistyksiä yhdistymään, koska ne saisivat merkittävästi vahvemman toiminnanohjaajan palvelun. Valiokunta kiinnittää kuitenkin erityistä huomiota siihen, että ehdotuksen mukaan riistanhoitoyhdistyksiä ei pakotettaisi yhdistymään. Riistanhoitoyhdistys voisi myös jatkaa

Valiokunnan mietintö MmVM 9/2017 vp

toimintaansa vapaaehtoisperiaatteella toimivan toiminnanohjaajan mallilla, jolloin riistanhoitoyhdistyksen rahoitus määräytyisi laissa säädettyillä valtionavustuksen jakoperusteilla toiminnan tuotoksien mukaan. Valiokunta toteaa myös, että nykyisissä jakomalleissa käytetyt tasajako-osuudet johtavat riistanhoitoyhdistysten yhdistyessä valtionavustuksen pienenemiseen. Tämä on omiaan estämään riistanhoitoyhdistysten vapaaehtoista yhdistymistä.

Valiokunta katsoo, että vapaaehtoista yhdistymistä estävien tekijöiden poistaminen ja yhdistymisen tukeminen ovat sinänsä tarpeellisia. Valiokunta kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että tukea on pystyttävä tarjoamaan tasapuolisesti kaikille riistanhoitoyhdistyksille. Riistanhoitotyössä paikallistuntemus on erittäin tärkeä tekijä, ja pienessäkin yhdistyksessä toiminta voi olla erittäin aktiivista ansaiten osuutensa tukitoimenpiteistä. Joissakin tapauksissa yhdistymiset saattavat heikentää paikallistuntemusta. Valiokunta kiinnittääkin huomiota siihen, että paikallistuntemus tulee säilyttää. Valiokunnalle toimitetussa selvityksessä on myös tuotu esiin, että laajemmin sovellettuna Suomen riistakeskuksen resurssit eivät tule riittämään toiminnanohjaajien työnantajavelvoitteiden laajamittaiseen hoitoon edes ehdotetun riistanhoitomaksun korotuksen jälkeenkään. Näillä perusteilla valiokunta katsoo, että riistanhoitoyhdistysten toiminnanohjauksen järjestäminen riistakeskuksen toimesta on käyttökelpoinen ratkaisu lähinnä määräaikaisena ja niissä tilanteissa, joissa riistanhoitoyhdistyksen toiminta on ajautunut kriisiin tai lakannut eikä vuosikokousta tai ylimääräistä kokousta toiminnan uudelleen organisoimisesta ole saatu järjestettyä. Lisäksi edellä tarkoitetuissa tilanteissa yhdistymisen edistämiseksi tarvittavaa selvitystyötä tulee voida tehdä määräaikaisena myös riistakeskuksessa, mikäli se on tarkoituksenmukaista.

Esityksen perusteluihin viitaten valiokunta toteaa, että nykytilanteessa riistanhoitoyhdistyksen saaman valtionavustuksen valmisteluprosessi kestää hyvin pitkän ajan, sillä nykyisin riistanhoitoyhdistyksen aluekokous päättää varainjakoehdotuksen valmistelun perusteista jo lähes kaksi vuotta ennen kyseessä olevaa toimintavuotta. Esitystä käsitellään riistanhoitoyhdistysten aluekokouksissa ja riistakeskuksen toimielimissä yhteensä neljällä eri hallinnollisella tasolla ennen kuin ministeriö tekee päätöksen. Valiokunta pitääkin välttämättömänä, että valtionavustuksen jakoprosessista aiheutuvaa hallinnollista taakkaa eri hallinnon tasoilla kevennetään esityksen mukaisesti yksinkertaistamalla prosessia.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että esityksessä riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annettua lakia (616/1993) ehdotetaan muutettavaksi muun ohella siten, että riistanhoitoyhdistyksille ja Suomen riistakeskukselle valtion talousarviosta myönnettävä määräraha olisi valtionavustus. Riistanhoitoyhdistysten valtionavustuksen jakoperusteista ehdotetaan säädettäväksi laissa siten, että valtionavustus tukisi riistapolitiikan yhteiskunnallisten vaikuttavuustavoitteiden kannalta tärkeitä riistanhoitoyhdistysten tekemiä paikallisia tehtäviä.

Edellä esitettyyn viitaten valiokunta pitää välttämättömänä, että riistapolitiikan kannalta tärkeiden paikallistason tehtävien toteuttamisesta ja kansalaisille tarjottavien palvelujen saatavuudesta eri puolilla maata huolehditaan.

Erityiskysymyksiä

Jo todetusta käy ilmi, että riistanhoitoyhdistykset organisoivat erittäin merkityksellisen SRVA-toiminnan. Valiokunnalle toimitetussa selvityksessä on todettu, että Poliisihallitus valmistelee

Valiokunnan mietintö MmVM 9/2017 vp

uutta ohjetta SRVA-toiminnan sopimuksista poliisilaitosten ja riistanhoitoyhdistysten välillä. Poliisihallituksen on tarkoitus antaa ohje sopimuksista ensi vuoden alkupuolella. Luonnoksen mukaan sopimus velvoittaisi poliisilaitokset siihen, että suurpetoihin ja villisikoihin liittyvistä jäljesty-, karkottamis- ja poistamistehtävistä maksettaisiin 400 euron korvaus/tehtävä sille riistanhoitoyhdistykselle, jonka toimialueella kyseinen tehtävä on hoidettu. Valiokunta pitää tarkoituksenmukaisena Poliisihallituksen sopimusluonnoksessa kaavailtua korvauksen maksamista poliisilaitosten määrärahasta.

Hallituksen esityksen mukaan riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetun lain 3 §:n 3 momenttia muutettaisiin siten, että riistanhoitoyhdistysten valtionavustuksen jakoperusteena valtion talousarvion momentilta 30.40.50 (Riistatalouden edistäminen) yleisavustuksen osalta käytettäisiin muun muassa jakoperustetta " suurriistakantojen hallintaa" (kohta 3). Valiokunta tulee jäljempänä ehdottamaan, että kyseisen 3 kohdan sanamuoto " suurriistakantojen hallintaa" muutettaisiin muotoon "suurriistakantojen hoitoa". Valiokunnalle toimitetussa selvityksessä on todettu, että mikäli suurpeto- ja villisikatehtävistä maksettaisiin jatkossa korvaus poliisin toimesta, ministeriön asetuksella voitaisiin säätää, että momentin 30.40.50 jakoperusteessa huomioitaisiin vain hirvieläinkolareiden määrä. Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että metsästyslakia muutettiin vuonna 2011 siten, että lain 83 a §:n (159/2011) mukaan, jos metsästyslain 26 §:n mukainen hirvieläin, metsäkauris tai villisika on kuollut liikenteessä tai lopetettu liikenneonnettomuuden takia, se kuuluu kolaripaikan riistanhoitoyhdistykselle. Jo tuolloin omistusoikeuden siirtämistä kolarihirvieläinten ja villisian osalta valtiolta riistanhoitoyhdistyksille pidettiin perusteltuna, kun otettiin huomioon paikallisten metsästäjien vapaaehtoistyön määrä kolarieläimen jäljittämisessä ja lopettamisessa.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että hallituksen esityksen mukaan hirvieläinten aiheuttamien vahinkojen maastotarkastuksiin osallistumisesta riistanhoitoyhdistykselle aiheutuvat kustannukset korvattaisiin valtion talousarvion momentilta 30.40.41 (Hirvieläinten aiheuttamien vahinkojen korvaaminen). Kyseiset varat kerätään valtiolle hirvenmetsästäjiltä pyyntilupamaksuina. Näissä tapauksissa kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen järjestää vahingon toteamiseksi ja arvioimiseksi tarvittavat viljelys- ja eläinvahinkojen maastotarkastukset. Lisäksi metsäkeskus järjestää vastaavasti metsävahinkojen maastotarkastukset. Riistavahinkolain mukaisesti riistavahinkotarkastuksiin osallistuminen on riistanhoitoyhdistyksen julkinen hallintotehtävä, johon osallistuu Suomen riistakeskuksen nimittämä henkilö.

Valiokunta toteaa myös, että hallituksen esityksen mukaan suurpetojen aiheuttamien vahinkojen maastotarkastuksiin osallistumisesta riistanhoitoyhdistykselle aiheutuvat kustannukset korvattaisiin valtion talousarvion momentilta 30.40.42 (Petoeläinten aiheuttamien vahinkojen korvaaminen). Tältä osin kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen järjestää vahingon toteamiseksi ja arvioimiseksi tarvittavat viljelys- eläin, irtaimisto- ja porovahinkojen maastotarkastukset. Porovahinkojen maastotarkastusten tarpeellisuudesta ja järjestämisestä sekä kustannusten korvaamisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Valiokunta pitää välttämättömänä kustannusten alentamiseksi, että niin hirvieläinten aiheuttamien vahinkojen kuin suurpetojen aiheuttamien vahinkojen viranomaistarkastuksissa päällekkäistä viranomaistyötä vältetään.

Valiokunnan mietintö MmVM 9/2017 vp

Lopuksi

Edellä esitetystä käy ilmi, että riistahallinnon kenttätason toiminta on rakennettu metsästysseurojen vapaaehtoistoiminnan varaan. Tämän toiminnan turvaamiseksi ja painottaen sitä, että metsästysharrastus on oleellinen osa suomalaista kulttuuria, valiokunta pitää välttämättömänä, että nuorten edellytyksiä harjoittaa metsästystä parannetaan kaikin tavoin. Sen vuoksi valiokunta pitää tarpeellisena, että metsästysharrastuksen jatkuvuutta edistetään myös nuorten riistanhoitomaksua alentamalla. Tällä toimenpiteellä viestitettäisiin myös yleisesti nuorten huomioon ottamista metsästysharrastuksessa ja heidän harrastusmahdollisuuksiensa parantamista. Valiokunta edellyttääkin, että hallitus antaa seuraavan valtion talousarvioesityksen yhteydessä esityksen, jolla nuorten riistanhoitomaksua alennetaan. (*Valiokunnan lausumaehdotus*)

VALIOKUNNAN YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Laki riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetun lain muuttamisesta

3 §. Valiokunta toteaa, että viime aikoina riistakantojen hoidossa on yhä enemmän korostettu tasapainoa niin ekologisen, taloudellisen kuin sosiaalisenkin kestävyysnäkökulmien välillä. Valiokunta ehdottaakin 3 §:n 4 momentin 3 kohtaa muutettavaksi siten, että suurriistakantojen hallinnan sijasta käytetään ilmaisua "suurriistakantojen hoitoa".

7 b §. Jotta säännöksessä tarkoitetun menettelyn kohteena olevan henkilön tietojen käsittelemiseen jäisi oikeusturvan kannalta riittävästi aikaa, jos hän pyytäisi selvittämään riistanhoitomaksuhistoriansa, valiokunta ehdottaa pykälän 2 momenttia täsmennettäväksi siten, että poistaminen rekisteristä tapahtuisi vasta seuraavan vuoden loppuun mennessä.

7 c §. Valiokunta ehdottaa säännöksen selventämistä, jotta luovutuksen tarpeellisuus, tietojen luovutuksen tarkoitus ja luovutuksen kohteena oleva taho tulisivat selkeästi esille. Valiokunta ehdottaa lisäksi säännökseen lisättäväksi maininnan siitä, että myös riistanhoitoyhdistyksillä olisi oikeus saada metsästäjärekisteristä salassa pidettäviä tietoja metsästyksen valvontaa varten. Säännös on tarpeen, jotta Suomen riistakeskus (rekisterinpitäjä) voi toimittaa tiedon metsästäjärekisteriin merkitystä metsästyskiellosta asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle.

2. Laki riistahallintolain muuttamisesta

2 §. Suomen riistakeskuksen tehtävät. Valiokunta toteaa, että pykälän 1 momentin 1 kohdan nojalla riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetussa laissa säädetyt tehtävät kuuluvat Suomen riistakeskuksen julkisiin hallintotehtäviin. Sen vuoksi valiokunta ehdottaa, että maininta valtionavustuksen myöntämisestä poistetaan momentin 6 kohdasta. Koska 6 kohdassa mainitun riistanhoitoyhdistyksen varainkäytön valvonnan voidaan katsoa sisältyvän riistanhoitoyhdistysten toiminnan yleiseen valvontaan, josta, kuin myös sen edellyttämästä tietojen saannista, on tarkempia säännöksiä lain 34 §:ssä, valiokunta ehdottaa myös tämän maininnan poistamista pykälästä.

Valiokunnan mietintö MmVM 9/2017 vp

34 §. Varojen käytön valvonta. Valiokunta toteaa, että maa- ja metsätalousministeriön tehtävänä on valvoa Suomen riistakeskusta ja sen varainkäyttöä sekä riistakeskuksen julkisiksi hallinto- ja tehtäviksi säädettyjä riistanhoitoyhdistysten valtionapuviranomaisen tehtävää (Riistahallintolaki, 2 §:n 1 momentin 1 kohta) ja riistanhoitoyhdistysten yleisen valvonnan tehtävää (Riistahallintolaki, 2 §:n 1 momentin 6 kohta). Jotta ministeriö pystyy valvomaan tehokkaasti Suomen riistakeskuksen toimintaa näiden tehtävien hoidossa ja koska maa- ja metsätalousministeriön tehtävänä säilyy edelleen myös riistanhoitoyhdistysten valtionavustuksen takaisinperintä, edellyttävät nämä tehtävät tietojen saantia paitsi Suomen riistakeskukselta tarvittaessa suoraan myös riistanhoitoyhdistyksiltä. Valiokunta ehdottaa varojen käytön valvonnan ja yleisen valvonnan tiedon- ja saannin varmistamiseksi näistä seikoista säädettyä selvennyksen vuoksi erillisissä pykälissä, jolloin tiedonantovelvollisuutta koskevat säännökset tulisivat uuteen 34 a §:ään.

34 a §. Tiedonantovelvollisuus. (Uusi) Viitaten edellä 34 §:n kohdalla todettuun valiokunta ehdottaa tiedonantovelvollisuudesta säädettyä uudessa 34 a §:ssä.

VALIOKUNNAN PÄÄTÖSEHDOTUS

Maa- ja metsätalousvaliokunnan päätösehdotus:

Eduskunta hyväksyy muuttamattomana hallituksen esitykseen HE 117/2017 vp sisältyvän 3. lakiehdotuksen.

Eduskunta hyväksyy muutettuna hallituksen esitykseen HE 117/2017 vp sisältyvät 1. ja 2. lakiehdotuksen. (Valiokunnan muutosehdotukset)

Eduskunta hyväksyy yhden lausuman. (Valiokunnan lausumaehdotus)

Valiokunnan muutosehdotukset

1.

Laki

riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetun lain (616/1993) 1 §, 3 §:n 1 momentti ja 7 a—7 c §,

Valiokunnan mietintö MmVM 9/2017 vp

sellaisina kuin ne ovat, 1 § laissa 949/2012, 3 §:n 1 momentti laissa 160/2011, 7 a § laissa 1237/1999 ja 160/2011, 7 b § laissa 1237/1999 ja 7 c § laissa 575/2014, sekä lisätään 3 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 160/2011, uusi 4—6 momentti seuraavasti:

1 §

Jokaisen, joka harjoittaa metsästystä tai toimii metsästyslain (615/1993) 30 §:ssä tarkoitettuna metsästyksen johtajana, on metsästysvuosittain suoritettava valtiolle riistanhoitomaksu. Henkilö, joka toimii metsästäjän apuna koiran ohjaajana tai hirvieläimen metsästyksessä ajomiehenä taikka vastaavalla tavalla avustaa metsästyksessä, ei ole velvollinen suorittamaan riistanhoitomaksua. Maksun suorittaneelle annetaan metsästyskortti. Suomen riistakeskus antaa metsästyskortista pyynnöstä maksajalle jäljennöksen.

Riistanhoitomaksun suuruus on 39 euroa metsästysvuodelta.

3 §

Valtion talousarvioon otetaan vuosittain määräraha, joka vastaa vähintään sitä määrää, minkä kolmen edellisen vuoden metsästäjämäärien perusteella arvioidaan samana vuonna kertyvän riistanhoitomaksuina. Tästä määrärahasta myönnetään vuosittain Suomen riistakeskukselle ja riistanhoitoyhdistyksille valtionavustus niille riistahallintolain 2 ja 14 §:ssä säädetyistä tehtävistä aiheutuviin käyttö- ja pääomamenoihin sekä metsästäjien ryhmävakuutuksesta aiheutuviin menoihin. Suomen riistakeskuksen menot rahoitetaan kokonaisuudessaan valtionavustuksella siltä osin kuin niistä ei peritä maksuja tai toimintaan ei saada muuta rahoitusta.

Suomen riistakeskus toimii valtionapuviranomaisena riistanhoitoyhdistyksen valtionavustuksen osalta. Suomen riistakeskuksen myöntämän valtionavustuksen takaisinperintää koskevan päätöksen osalta valtionapuviranomaisena toimii kuitenkin maa- ja metsätalousministeriö. Riistanhoitoyhdistysten valtionavustukseen osoitetun määrärahan jakoperusteena käytetään:

- 1) toiminnanohjauksen palvelutarvetta;
- 2) metsästyksen valvontaa;
- 3) suurriistakantojen hoitoa;
- 4) koulutuksia ja nuorisotyötä;
- 5) riistalaskentoihin kannustamista;
- 6) valtionmaiden metsästysjärjestelyjen edellyttämää palvelutarvetta metsästyslain 8 §:ssä tarkoitetulla alueella.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä riistanhoitoyhdistysten valtionavustuksen jakoperusteista.

Riistanhoitoyhdistykselle myönnetty valtionavustus on käytettävä viimeistään myöntämivuotta seuraavan tilikauden loppuun mennessä, jonka jälkeen käyttämättä jäänyt avustus on palautettava.

7 a §

Suomen riistakeskus pitää automaattisen tietojenkäsittelyn avulla metsästäjistä rekisteriä (*metsästäjärekisteri*), jota käytetään metsästäjien koulutuksen suunnitteluun ja neuvontaan, riistakantojen käytön suunnitteluun, riistanhoitoyhdistysten toiminnan ohjaukseen ja valvontaan, riistanhoitomaksujen seurantaan, metsästyksen valvontaan sekä tutkimukseen ja tilastojen laatimiseen. Lisäksi metsästäjärekisteriä käytetään riistanhoitomaksun suorittaneiden henkilöiden kokonais-

Valiokunnan mietintö MmVM 9/2017 vp

määrän sekä metsästäjille lähetettävän riistanhoitomaksun tilillepanokortin osoitteiston selvittämiseen.

Suomen riistakeskus voi sopimuksella antaa rekisterinpitoa ja rekisterin käyttöä koskevan tehtävän sellaisen yksityisen tahon hoidettavaksi, jolla on riittävät tekniset ja tiedolliset edellytykset tehtävän hoitamiseksi. Rekisterinpitoa ja käyttöä koskevia tehtäviä ovat:

- 1) rekisterin tekninen ylläpito;
- 2) rekisterin tietojen päivittäminen;
- 3) riistanhoitoyhdistyksen jäsenyyttä koskevien tarkistuslistojen toimittaminen riistanhoitoyhdistyksille;
- 4) metsästyskortin toimittaminen kadonneen tilalle ja metsästyskortin toimittamista koskeva neuvonta;
- 5) riistanhoitomaksun tilillepanokortin toimittaminen ja maksettujen riistanhoitomaksujen seuranta.

Henkilö toimii 2 momentin mukaisia tehtäviä suorittaessaan rikosoikeudellisella virkavastuulla. Tehtävää suoritettaessa aiheutetun vahingon korvaamisesta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974). Rekisterinpitoa ja käyttöä koskevien tehtävien hoitamiseen sovelletaan lisäksi viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999), henkilötietolain (523/1999), hallintolain (434/2003), sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003), kielilain (423/2003) ja saamen kielilain (1086/2003) säännöksiä.

7 b §

Metsästäjärekisteriin merkitään kustakin metsästäjästä seuraavat tiedot:

- 1) metsästäjän täydellinen nimi, osoite, kotikunta, kansalaisuus ja henkilötunnus;
- 2) metsästäjäutukinnon suorituspäivämäärä;
- 3) suoritettut riistanhoitomaksut vuosittain;
- 4) metsästysvuosi, jota suoritettu maksu koskee;
- 5) se riistanhoitoyhdistys, jonka jäsen metsästäjä on;
- 6) tiedot hyväksytystä suoritetusta ampumakokeesta;
- 7) voimassaoleva metsästyskielto;
- 8) mahdollinen suostumus nimi- ja osoitetietojen luovuttamiseen suoramarkkinointiin;
- 9) metsästäjänumero ja Metsästäjä-lehden kielikoodi;
- 10) riistahallintolain 19 ja 20 §:ssä tarkoitettut toimihenkilötehtävät;
- 11) tiedot metsästäjäin ryhmävakuutuksesta.

Henkilö, joka ei ole suorittanut riistanhoitomaksua viitenä edellisenä metsästysvuotena, poistetaan rekisteristä seuraavan vuoden loppuun mennessä.

7 c §

Rekisterinpitäjä saa salassapitosäännösten estämättä luovuttaa metsästäjärekisterin tietoja, jotka ovat tarpeen:

- 1) metsästäjien ryhmävakuutusta hoitavalle vakuutuslaitokselle tässä laissa tarkoitettujen vakuutusasioiden hoitamista varten;
- 2) maa- ja metsätalousministeriölle riistakantojen käytön suunnittelua varten;
- 3) riistanhoitoyhdistyksille riistakantojen käytön suunnittelua ja riistanhoitomaksujen seurantaa sekä metsästäjien koulutuksen suunnittelua ja neuvontaa varten;
- 4) metsästyslain 88 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetuille tahoille ja riistanhoitoyhdistyksille metsästyksen valvontaa varten;

Valiokunnan mietintö MmVM 9/2017 vp

- 5) poliisille ja Metsähallitukselle lupaharkintaa varten; sekä
6) Luonnonvarakeskukselle tutkimusta ja tilastojen laatimista varten.

Rekisterinpitäjä voi salassapitosäännösten estämättä kohtuullista maksua vastaan luovuttaa metsästäjärekisteriin merkittyjen henkilöiden nimi- ja osoitetietoja myös metsästysalan suoramarkkinointiin, jos rekisteröity on antanut tähän suostumuksensa.

Rekisterissä olevien tietojen käsittelystä säädetään muutoin viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa ja henkilötietolaissa.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa tiedot voidaan luovuttaa teknisen käyttöyhteyden avulla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Vuonna 2018 riistanhoitoyhdistysten valtionavustus määräytyy vuonna 2017 käytetyillä jakoperusteilla. Vuonna 2019 valtionavustuksesta määräytyy puolet vuonna 2017 käytetyillä jakoperusteilla ja puolet tämän lain mukaisilla jakoperusteilla.

2.

Laki

riistahallintolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan riistahallintolain (158/2011) 2, 6, 8, 10, 12, 19, 32 ja 34 §, sekä lisätään lakiin uusi 34 a § seuraavasti:

2 §

Suomen riistakeskuksen tehtävät

Suomen riistakeskuksen julkiset hallintotehtävät ovat:

- 1) metsästyslaissa (615/1993) sekä riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetussa laissa (616/1993) säädetyt tehtävät;
- 2) metsästäjien ryhmävakuutuksen sekä riistakeskuksen nimittämien riistanhoitoyhdistysten toimihenkilöiden tehtävien hoitamiseen liittyvän riittävän vakuutusturvan hankkiminen ja voimassa pitäminen;
- 3) riistanhoitoyhdistysten metsästyksenvalvojien nimittäminen, ohjaus ja valvonta;
- 4) riistanhoitoyhdistysten metsästäjäututuksen vastaanottajien sekä ampumakokeiden vastaanottajien nimittäminen, ohjaus ja valvonta;

Valiokunnan mietintö MmVM 9/2017 vp

5) riistavahinkolain (105/2009) 24 §:ssä tarkoitetuissa maastotarkastuksissa toimivien riistanhoitoyhdistysten edustajien nimittäminen, ohjaus ja valvonta;

6) ~~riistanhoitoyhdistysten valtionavustuksen myöntäminen ja varainkäytön valvonta sekä riistanhoitoyhdistysten toiminnan yleinen valvonta;~~

7) muut Suomen riistakeskukselle tämän tai muun lain mukaan kuuluvat julkiset hallintotehtävät.

Suomen riistakeskuksen muut tehtävät ovat:

1) kestävän riistatalouden edistäminen sekä riistatalouteen liittyvän yleisen edun valvonta;

2) riistaeläinkantojen tilan, kehityksen, kestävyys ja elinvoimaisuuden seuraaminen sekä näihin liittyvien toimintojen kehittäminen yhdessä tutkimuksen kanssa;

3) riistanhoidon sekä riistan elinympäristöjen hoidon edistäminen;

4) riistaeläinlajeja ja niiden elinympäristöjen hoitoa koskevien hoitosuunnitelmien valmistelu, laatiminen ja päivittäminen;

5) riistaeläinten aiheuttamien vahinkojen ehkäisemisen edistäminen;

6) kestävän, turvallisen ja eettisesti hyväksyttävän metsästyksen edistäminen;

7) riistanhoitoyhdistysten toiminnan tukeminen ja ohjaaminen sekä riistanhoitoyhdistysten toimihenkilöiden ja hallituksen jäsenien kouluttaminen;

8) metsästyksen, riistatalouteen ja riistaeläimiin liittyvien asiantuntija-, koulutus- ja neuvontapalveluiden tuottaminen;

9) Suomen riistakeskuksen tehtäviin liittyvä tiedotus ja viestintä;

10) Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten yhteisten tietojärjestelmien, tietovarantojen ja tietopalveluiden ylläpitäminen ja kehittäminen sekä toimialan yhteisten tietojärjestelmien, tietovarantojen ja tietopalveluiden kehittämiseen osallistuminen;

11) Suomen riistakeskuksen tehtäviin liittyvään kansainväliseen yhteistyöhön osallistuminen;

12) muut sille säädetyt ja määrätyt tehtävät, joihin ei liity julkisen vallan käyttöä.

Suomen riistakeskuksen on toimitettava maa- ja metsätalousministeriölle säännöllisesti maa- ja metsätalousministeriön määräämät tiedot julkisten hallintotehtävien sekä muiden tehtävien hoitamisesta.

Edellä 1 momentin 1, 2 ja 7 kohdassa mainittujen tehtävien hoitamisesta voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella. Edellä 1 momentin 3—6 kohdassa sekä 2 momentin 1—11 kohdassa mainittujen tehtävien hoitamisesta voidaan antaa tarkempia säännöksiä maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

6 §

Suomen riistakeskuksen henkilöstö

Suomen riistakeskuksessa on johtaja, julkisten hallintotehtävien päällikkö ja tarpeellinen määrä muuta henkilöstöä. Suomen riistakeskuksen henkilöstön palvelussuhde on työsopimussuhde.

Julkisten hallintotehtävien päällikköön sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä sovelletaan myös muihin Suomen riistakeskuksen toimihenkilöihin silloin, kun he hoitavat julkisia hallintotehtäviä tai käsittelevät varojen käyttöön liittyviä asioita.

Valtioneuvosto nimittää ja erottaa maa- ja metsätalousministeriön esittelystä Suomen riistakeskuksen johtajan ja julkisten hallintotehtävien päällikön. Maa- ja metsätalousministeriö myöntää johtajalle ja julkisten hallintotehtävien päällikölle näiden pyynnöstä eron. Valtioneuvoston

Valiokunnan mietintö MmVM 9/2017 vp

päätöstä valmisteltaessa on kuultava Suomen riistakeskuksen hallitusta. Johtaja nimittää muut toimihenkilöt, ellei jäljempänä toisin säädetä.

Suomen riistakeskuksen johtajan pätevyysvaatimuksena on ylempi korkeakoulututkinto, hyvä perehtyneisyys riistatalouteen ja käytännössä osoitettu johtamistaito. Suomen riistakeskuksen julkisten hallintotehtävien päällikön pätevyysvaatimuksena on ylempi korkeakoulututkinto, hyvä perehtyneisyys riistatalouteen ja hallinnollinen kokemus.

8 §

Julkisten hallintotehtävien hoitaminen

Julkisten hallintotehtävien päällikkö vastaa Suomen riistakeskuksen tehtäväksi 2 §:n 1 momentissa säädettyjen julkisten hallintotehtävien hoitamisesta. Julkisten hallintotehtävien päällikkö on riippumaton julkista hallintotehtävää hoitaessaan.

Julkisten hallintotehtävien päällikkö voi kirjallisesti määrätä Suomen riistakeskuksen henkilökuntaan kuuluvan käyttämään julkista valtaa sellaisissa 2 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa asioissa, joiden käsittelemiseen ja ratkaisemiseen tällä on riittävä koulutus ja kokemus. Suomen riistakeskuksen henkilökuntaan kuuluva voidaan kuitenkin vain erityisestä syystä määrätä ratkaisemaan metsästyslain 41 §:n 1—3 momentissa tarkoitettuja asioita. Julkista valtaa käyttämään määrätty henkilö on riippumaton julkista hallintotehtävää hoitaessaan. Julkisten hallintotehtävien päällikkö voi pidättää itsellään päätösvallan kirjallisesta määräyksestä riippumatta. Metsästyslain 41 §:n 1—3 momentissa tarkoitettut asiat ratkaistaan esittelystä.

Riistanhoitoyhdistysten valvonnasta vastaa julkisten hallintotehtävien päällikkö tai hänen nimittämänsä toimihenkilö. Maa- ja metsätalousministeriö vahvistaa toimihenkilön nimittämistä ja erottamista koskevan päätöksen.

Julkisten hallintotehtävien päällikön muista tehtävistä voidaan säätää valtioneuvoston asetuksella.

Metsästyslaissa tarkoitettu lupapäätös voidaan allekirjoittaa koneellisesti.

10 §

Riistanhoitoyhdistys

Riistanhoitoyhdistys on riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetussa laissa tarkoitettun riistanhoitomaksun maksaneiden metsästäjien omatoimisuuteen perustuva itsenäinen toimija, jolla on oma maantieteellinen toiminta-alue. Riistanhoitoyhdistysten toimintaa ohjaa ja valvoo Suomen riistakeskus. Riistanhoitoyhdistykset ovat velvollisia salassapitosäännösten estämättä antamaan Suomen riistakeskukselle sen tehtävien kannalta välttämättömät tiedot ja asiakirjat.

Riistanhoitoyhdistys vastaa kestävästä riistatalouden edistämisestä toiminta-alueellaan, huolehtii metsästäjien vapaaehtoistoiminnan edistämisestä ja organisoinnista sekä hoitaa sille säädetty julkiset hallintotehtävät.

Riistanhoitoyhdistykseen sovelletaan yhdistyslakia (503/1989) siten kuin jäljempänä säädetään.

Valiokunnan mietintö MmVM 9/2017 vp

12 §

Riistanhoitoyhdistysten yhdistäminen ja jakautuminen

Riistanhoitoyhdistykset, jotka haluavat yhdistyä, tekevät asiasta yhteisen esityksen Suomen riistakeskukselle. Esityksen tekemisestä päätetään riistanhoitoyhdistysten kokouksissa. Esityksen tulee sisältää ehdotus perustettavan riistanhoitoyhdistyksen toiminta-alueeksi ja nimeksi.

Esityksen Suomen riistakeskukselle riistanhoitoyhdistyksen jakautumisesta kahteen tai useampaan riistanhoitoyhdistykseen tekee asianomaisen riistanhoitoyhdistyksen kokous. Esityksen tulee sisältää ehdotus perustettavien riistanhoitoyhdistysten toiminta-alueiksi ja nimiksi.

Suomen riistakeskus tekee päätöksen riistanhoitoyhdistysten yhdistämisestä ja jakautumisesta 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen esitysten perusteella. Uusi riistanhoitoyhdistys aloittaa toimintansa päätöstä seuraavan kalenterivuoden alusta.

Jakautuneen riistanhoitoyhdistyksen tulee pitää riistanhoitoyhdistyksen kokous hallitusten valitsemiseksi ennen kalenterivuoden vaihtumista. Uuden yhdistyneen riistanhoitoyhdistyksen puheenjohtajana toimii toimikautensa loppuun yhdistyneistä riistanhoitoyhdistyksistä jäsenmäärältään suurimman puheenjohtaja ja varapuheenjohtajana yhdistyneistä riistanhoitoyhdistyksistä jäsenmäärältään toiseksi suurimman puheenjohtaja. Uuden riistanhoitoyhdistyksen hallituksen jäseninä jatkavat yhdistyneiden riistanhoitoyhdistysten hallitusten jäsenet toimikautensa loppuun. Tällöin yhdistyneessä riistanhoitoyhdistyksessä voi siirtymävaiheessa olla hallituksessa enemmän kuin kahdeksan jäsentä.

19 §

Riistanhoitoyhdistyksen toiminnanohjaaja

Riistanhoitoyhdistyksellä on työsuhteinen toiminnanohjaaja.

Toiminnanohjaajan ottaa ja erottaa riistanhoitoyhdistyksen hallitus. Toiminnanohjaajan tehtävistä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Riistanhoitoyhdistyksen toiminnanohjaajana voi toimia myös Suomen riistakeskuksen työsuhteessa oleva henkilö, jolloin työnantajavelvoitteista vastaa Suomen riistakeskus. Riistanhoitoyhdistys voi tehdä Suomen riistakeskuksen kanssa sopimuksen siitä, että Suomen riistakeskus osoittaa henkilön hoitamaan toiminnanohjaajan tehtäviä.

32 §

Toiminnan rahoitus

Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten toiminnan rahoituksesta säädetään riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetussa laissa.

Suomen riistakeskus ja riistanhoitoyhdistykset voivat hakea, ottaa vastaan ja hallinnoida myös muita varoja ja tuloja.

Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten muut tulot on käytettävä toiminnasta syntyneisiin menoihin voittoa tuottamatta. Riistanhoitoyhdistysten tulee käyttää julkisiin hallintotehtäviin liittyvistä suoritteista perittävistä maksuista mahdollisesti kertyvä ylijäämä ensisijassa

Valiokunnan mietintö MmVM 9/2017 vp

muista julkisista hallintotehtävistä aiheutuviin menoihin ja toissijaisesti muista laissa säädettyistä tehtävistä aiheutuviin menoihin.

34 §

Varojen käytön valvonta

Maa- ja metsätalousministeriö valvoo Suomen riistakeskuksen varojen käyttöä. ~~Valvontaa varten Suomen riistakeskuksen on salassapitosäännösten estämättä annettava maa- ja metsätalousministeriölle sen pyytämät tiedot ja selvitykset.~~

Suomen riistakeskus valvoo riistanhoitoyhdistysten varojen käyttöä. ~~Valvontaa varten riistanhoitoyhdistysten on salassapitosäännösten estämättä annettava Suomen riistakeskukselle ja maa- ja metsätalousministeriölle niiden pyytämät tiedot ja selvitykset.~~

34 a § (Uusi)

Tiedonantovelvollisuus

Suomen riistakeskuksen on salassapitosäännösten estämättä annettava maa- ja metsätalousministeriölle ne välttämättömät tiedot ja asiakirjat, joita ministeriö sille säädettyjen tehtävien hoitamiseksi tarvitsee.

Riistanhoitoyhdistyksen on salassapitosäännösten estämättä annettava Suomen riistakeskukselle ja maa- ja metsätalousministeriölle ne välttämättömät tiedot ja asiakirjat, joita Suomen riistakeskus ja ministeriö niille säädettyjen tehtävien hoitamiseksi tarvitsevat.

Tämä laki tulee voimaan _____
päivänä _____ kuuta 20 ____.

3.

Laki

riistavahinkolain 46 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan riistavahinkolain (105/2009) 46 § seuraavasti:

Valiokunnan mietintö MmVM 9/2017 vp

46 §

Maksut maastotarkastuksen suorittamisesta ja vahingon arvioinnista

Kunta voi periä viljelys-, eläin- tai irtaimistovahinkojen vahingonkärsijältä vahingon maastotarkastuksen suorittamisesta ja vahingon arvioinnista enintään omakustannusarvon suuruisen maksun.

Porovahinkojen osalta vahingon maastotarkastuksen suorittamisesta ja siitä perittävästä maksusta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Metsäkeskus voi periä vahingonkärsijältä maksun maastotarkastuksen suorittamisesta ja metsävahingon arvioinnista. Metsäkeskuksen suoritteista perittävistä maksuista annetaan tarkempia säännöksiä maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

Riistanhoitoyhdistyksen läsnäolosta maastotarkastuksessa riistanhoitoyhdistykselle aiheutuneet kustannukset korvataan enintään omakustannusarvon mukaisesti valtion talousarviossa vahinkojen korvaamiseen osoitetuista määrärahoista. Suomen riistakeskuksen tulee toimittaa maa- ja metsätalousministeriölle vuosittain huhtikuun loppuun mennessä yhdistelmät riistanhoitoyhdistyksille edellisen kalenterivuoden aikana aiheutuneista kustannuksista maksatusta varten.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Valiokunnan lausumaehdotus

Eduskunta edellyttää, että hallitus antaa seuraavan valtion talousarvioesityksen yhteydessä esityksen, jolla nuorten riistanhoitomaksua alennetaan.

Helsingissä 28.11.2017

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Anne Kalmari kesk
varapuheenjohtaja Kari Kulmala sin
jäsen Markku Eestilä kok
jäsen Pertti Hakanen kesk
jäsen Hanna Halmeenpää vihr
jäsen Lasse Hautala kesk
jäsen Reijo Hongisto sin
jäsen Susanna Koski kok
jäsen Juha Pylväs kesk
jäsen Tytti Tuppurainen sd
jäsen Harry Wallin sd
jäsen Eerikki Viljanen kesk

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Carl Selenius